

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących względów:

- a) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której wnosząca odwołanie wykazała, że twierdzenie Komisji pozostaje w sprzeczności z gospodarczym interesem wnoszącej odwołanie i jest ono z tego względu nieracjonalne;
- b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której dowody z dokumentów są niejednoznaczne, a wnosząca odwołanie wskazała inne, wiarygodne wyjaśnienie przedmiotowego zachowania.
- c) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, co do kwestii, jak dalece powinny zostać potwierdzone zakwestionowane oświadczenia, które Komisja przedstawia jako główne dowody, a które są niewiarygodne, wysoce niejednoznaczne i pozostają w sprzeczności z innymi dowodami.
- d) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uzasadniając w sposób sprzeczny i niewłaściwy swe przekonanie, że oświadczenie Pana Bechera (współpracownika Mannesmanna) z dnia 21 kwietnia 1997 r. potwierdziło oświadczenia Pana Verluci, prezesa zarządu Vallourec Oil Gas dotyczące przypuszczalnych naruszeń w zakresie sprawy rur przewodowych związanych z projektem.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Nippon Steel Corp. dnia 22 września 2004 r.

(Sprawa C-405/04 P)

(2004/C 284/20)

W dniu 22 września 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione przez Nippon Steel Corp., z siedzibą w Tokio (Japonia), reprezentowaną przez adwokatów J-F Bellisa i K. Van Hove.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawach połączonych T-67/00, T-68/00, T-71/00 i T-78/00, JFE Engineering Corp., Nippon Steel Corp., JFE Steel Corp. i Sumitomo Metal Industries Ltd przeciwko Komisji, w zakresie dotyczącym Nippon Steel Corporation;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 8 grudnia 1999 r. dotyczącej procedury stosowania art. 81 traktatu WE (sprawa IV/E-1/35.860-B rury i przewody stalowe bez szwu) w zakresie dotyczącym Nippon Steel Corporation;
- ewentualnie, w przypadku, gdyby odwołanie było skuteczne jedynie w zakresie dotyczącym rur przewodowych związanych z projektem, obniżenie grzywny nałożonej na Nippon Steel Corp. o dwie trzecie;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji i przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie się podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji powinien zostać uchylony z następujących względów:

- a) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której wnosząca odwołanie wykazała, że twierdzenie Komisji pozostaje w sprzeczności z gospodarczym interesem wnoszącej odwołanie i jest ono z tego względu nieracjonalne;
- b) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów w sprawie, w której dowody z dokumentów są niejednoznaczne, a wnosząca odwołanie wskazała inne, wiarygodne wyjaśnienie przedmiotowego zachowania.
- c) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, co do kwestii, jak dalece powinny zostać potwierdzone zakwestionowane oświadczenia, które Komisja przedstawia jako główne dowody, a które są niewiarygodne, wysoce niejednoznaczne i pozostają w sprzeczności z innymi dowodami.
- d) Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo uzasadniając w sposób sprzeczny i niewłaściwy swe przekonanie, że oświadczenie Pana Bechera (współpracownika Mannesmanna) z dnia 21 kwietnia 1997 r. potwierdziło oświadczenia Pana Verluci, prezesa zarządu Vallourec Oil Gas dotyczące przypuszczalnych naruszeń w zakresie sprawy rur przewodowych związanych z projektem.